

عنوان مقاله:

اثر تجویز طولانی مدت کتوکنازول بر ضرایب اسپرماتوژنز در موش سوری

محل انتشار:

پانزدهمین کنگره دامپزشکی ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فرهاد عظیمی

سیداسماعیل صفوی

میرهادی خیاط نوری

حسن اریک اغاجی

خلاصه مقاله:

کتوکنازول داروی ضد قارچ وسیع الطیف با کاربرد وسیع در درمان بیماری های قارچی می باشد. علاوه بر اثر ضد قارچی، مطالعات نشان داده اند که این دارو روی تولید هورمون های استروئیدی از جمله گلوکوکورتیکوئیدها و هورمون های جنسی اثر مهاری دارد. همچنین مصرف کتوکنازول باعث کاهش مقدار تستسترون در خون و تغییرات بافتی مختلف در بافت بیضه حیوانات آزمایشگاهی می شود. هدف از این مطالعه تعیین اثر تجویز طولانی مدت کتوکنازول بر روی شاخص های اسپرماتوژنز در بافت بیضه موش سوری می باشد. در این مطالعه از تعداد 100 سر موش سوری نر استفاده شد (10 گروه 10 تایی). موش های سوری دوزهای مختلف کتوکنازول (12/5)، 25 و 50 میلی گرم بر کیلوگرم) را روزانه به مدت 1، 2 و 3 ماه از راه خوراکی دریافت کردند. به طوری که یک گروه نرمال (نرمال سالین) و 9 گروه دریافت کننده کتوکنازول بودند. بعد از گذشت زمانهای ذکر شده نمونه بافت بیضه اخذ گردید و پس از تهیه مقاطع بافتی و رنگ آمیزی هماتوکسیلین آئوزین، از لحاظ شاخص های اسپرماتوژنز شامل: ضریب تمایز لوله ای TDI، ضریب اسپرمیوژنز (SI) و ضریب بازسازی RI مطالعه شد. نتایج مطالعات نشان داد که RI، TDI و SI در ماه اول کاهش غیر معنی دار و در ماه های دوم و سوم بعد از تجویز دارو نسبت به گروه نرمال کاهش معنی دار ($p < 0/05$) نشان می دهد و این کاهش وابسته به دوز بوده و با افزایش مقدار دارو تغییرات مشاهده شده به شدت معنی دار ($p < 0/01$) می باشد. به طوری که با دوز 50 میلی گرم بر کیلوگرم به مدت 3 ماه بیشترین کاهش در شاخص های اسپرماتوژنز مشاهده شد ($p < 0/01$) نتایج مطالعه نشان داد که تجویز مزمن کتوکنازول باعث کاهش اسپرماتوژنز و شاخص های آن در بافت بیضه موش سوری می شود. این کاهش در مقدار SI، TDI و RI احتمالاً از طریق کاهش غلظت سرمی تستسترون می باشد. اثر این دارو در روند اسپرماتوژنز و ناباروری انسان نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/59382>

